

339e concert

Dinsdag 11 januari 2011
20.00 uur

LAVINIA MEIJER

HARP

Grote Zaal
Deventer
Schouwburg

PROGRAMMA

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Drie Sonates

- K (Kirckpatrick) 380 in E gr. t.
Andante commodo
- K 208 in A gr. t.
Andante e cantabile
- K 209 in A gr. t.
Allegro

Jan Ladislav Dussek (1760- 1812)

Sonate in Es gr. t. op. 34 nr. 1 (1797)
Allegro brillante
Andantino
Rondeau

Louis Spohr (1784-1859)

Fantasie voor harp in c kl. t op. 35
(1807)

Benjamin Britten (1913-1976)

Suite voor harp op. 83 (1969)
Overture -Toccatà
Nocturne - Fugue - Hymn

PAUZE

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Fantasie voor harp op. 95 (1893)

Albert Roussel (1869-1937)

Impromptu voor harp (1919)

Gabriel Pierné (1863-1937)

Impromptu-Caprice voor harp (1886)

Paul Patterson (1947)

'Bugs' voor harp solo (2003)
Late-night ANT-ics *
The Lost Locust **
Mosquito Massacre

*mieren, kriebels **verdwaalde sprinkhaan

Lavinia Meijer werd op zeer jeugdige leeftijd vanuit Korea samen met haar oudere broer geadopteerd door Nederlandse pleegouders. Tijdens de eerste jaren op de lagere school zag en hoorde Lavinia een harp op de TV, kwam er een dame op school met een harpje en een meisje speelde harp. Deze indrukken bepaalden haar keuze: harp leren spelen, waarmee zij op haar negende begon. Op haar twaalfde werd Lavinia toegelaten tot de jongtalent klas van het Conservatorium in Utrecht en kreeg zij les van Erika Waardenburg, nog steeds een belangrijke coach voor haar. In 2003 behaalde zij cum laude haar Bachelor's examen in Utrecht en in 2005 haar Master's degree of Music aan het Conservatorium in Amsterdam, eveneens cum laude. Zij volgde masterclasses bij beroemde harpisten overal ter wereld en won vele nationale en internationale prijzen. Tournees voerden haar langs beroemde concertzalen waaronder Carnegie Hall in New York. In 2009 ontving zij de Nederlandse Muziek Prijs.

Domenico Scarlatti, zesde kind van Alessandro, werd geboren in Napels. De vader is vooral bekend door zijn opera's en kerkmuziek, de zoon door de meer dan 500 sonates voor clavecimbel. Domenico bekleedde functies in het muzikale leven van Napels, Florence, Venetië en Rome, waar hij Händel heeft ontmoet. In 1719 vestigde hij zich in

Lissabon waar hij de leraar werd van prinses Maria Barbara, die in 1728 huwde met de Spaanse kroonprins. Met haar kreeg hij een sterke muzikale band en hij trok met haar mee naar Madrid. Zijn clavecimbelsonates zijn waarschijnlijk alle voor Maria Barbara gecomponeerd, 'Esercizii' ook, miniaturen die ieder voor zich een bepaald muzikaal facet belichten: 'een beetje vernuftig stoeien met de kunst', zo iets zou hij er zelf eens over hebben gezegd. Dit is dan wel een understatement, want deze werken zijn voor die tijd hoogst origineel, zij bevatten een wereld van vernieuwende virtuoze en muzikale rijkdom. De harp leent zich vaak heel goed voor de uitvoering van deze sonates.

Jan Ladislav Dussek is de meest bekende uit een Boheemse familie van musici en componisten. Hij begon al vroeg met piano-, orgel- en zanglessen, ging een aantal jaren naar het Gymnasium en de

universiteit in Praag en trok in 1779 naar Mechelen waar hij pianolessen gaf en optrad als pianist. Na een tijdje te hebben gewoond in Bergen op Zoom en Amsterdam verhuisde hij naar den Haag, waar hij een jaartje is gebleven en les heeft gegeven aan de kinderen van stadhouder Willem V. Daarna woonde hij in Hamburg, St. Petersburg, Milaan en Parijs, van waaruit hij ten

tijde van de Revolutie vluchtte naar Londen, waar hij 11 jaar woonde, zeer werd gewaardeerd en ook een band kreeg met Haydn tijdens diens twee verblijven aldaar. Hij huwde een pianiste, tevens harpiste, en met zijn schoonvader begon hij een muziekkuitgeversbedrijfje dat echter in 1899 failliet ging, wat hem tot vluchten noopte, eerst naar Hamburg en later naar Berlijn waar hij kapelmeester werd bij prins Louis Ferdinand van Pruisen die zelf een eminent pianist was. In die tijd had hij ook veel contact met Louis Spohr. In 1807 is hij weer in Parijs waar hij in dienst trad bij de legendarische diplomaat Talleyrand en waar hij stierf.

Dussek heeft voornamelijk pianowerken en kamermuziek gecomponeerd. Hij schreef een reeks van zes sonatines voor harp en bewerkte een aantal van zijn pianosonates voor harp.

'Fantasieën' zijn instrumentale composities waarin de muzikale vorm en ideeën vrij en volgens de persoonlijke smaak van de componist tot stand komen. Meestal betreft het composities voor piano, maar ook voor de harp zijn fantasieën geschreven. **Louis Spohr** groot vioolvirtuoos en --paedagoog, was gehuwd met een harpiste en dit zal de reden zijn dat zijn omvangrijk oeuvre ook een aantal werken kent waarin de harp een belangrijke rol is toebedeeld.

De hiernaast afgebeelde prent voorstellende **Camille Saint-Saëns** is getekend door diens leerling Gabriël Fauré. Blijkbaar kon de exceptioneel begaafde en veelzijdige Saint-Saëns ook de harp bespelen. Hij heeft er een prachtige Fantasie voor gecomponeerd!

Een 'Suite', ook wel 'Partita' en, verwarrend, 'Ouvverture' genoemd is oorspronkelijk een reeks dansen, volgens een vast schema - Allemande, Courante, Sarabande, Gigue-, later vaak uitgebreid met andere dansvormen, bv Menuet, Bourrée etc of een zangerig stuk bv een Air. Na 1750 verdween deze compositievorm om in de 19e eeuw weer op te duiken meestal in een meer vrije gedaante, zoals ook bij **Benjamin Britten**, die al op zijn vijfde zeer ijverig, maar zonder goede begeleiding, begon te componeren. Toen hij elf jaar oud was trok hij op een Festival in Norwich de aandacht van de componist Frank Bridge (1879-1941), die hem onder zijn hoede nam. Britten ontwikkelde een zeer vaardige compositietechniek en leerde van Bridge, die zelf toen op een keerpunt van zijn ontwikkeling stond, zich ook buiten het nogal zelfbewuste en naar binnen gerichte nationalistische Britse muziekwereldje te oriënteren. Ook ontwikkelde hij zich tot een zeer goed pianist. Hij hoorde Wozzeck in 1934 en wilde les nemen bij Alban Berg in Wenen maar dit stuitte op verzet van het thuisfront. Berg overleed bovendien in 1935. Het componeren van muziek bij filmdocumentaires gaf een stimulans en hierbij maakte hij kennis met W.H. Auden wiens gedichten hij op muziek zette. In 1939 volgde hij Auden naar de USA samen met zijn vriend en latere levensgezel de tenor Peter Pears. Britten's toonkunst kan omschreven worden als nogal behoudend en eclectisch maar toch zeer persoonlijk. Britten componeerde de Suite op. 83 voor de Engelse harpist Osian Ellis. Het stuk grijpt terug op een 18e eeuwse stijl van componeren voor de harp maar is toch zeer origineel. De 'Hymn' (lofzang) omvat vijf variaties op een 'Welsh tune'.

Albert Roussel koos aanvankelijk voor een opleiding als marineofficier maar tijdens het varen werkte hij aan composities, die hij liet zien aan een conservatoriumdirecteur, waarna hij op diens advies besloot in Parijs compositie te gaan studeren. In 1897 won hij prijzen met twee a capella madrigalen. Vervolgens kreeg hij les van Vincent d'Indy en in 1902 werd hij benoemd tot leraar contrapunt. In 1909 maakte hij een reis naar Zuid-Oost Azië en de muzikale indrukken die hij daar opdeed verwerkte hij in zijn composities. Wegens zwakke gezondheid afgekeurd als reserveofficier bij de marine nam hij in 1915 dienst in het leger bij de transportdienst, raakte in 1918 gewond maar overleefde.

Bij zijn 60e verjaardag werd in Parijs een Roussel-festival georganiseerd. Roussel kan evenals Britten gerekend worden tot de 20e - eeuwse componisten die op traditionele basis een persoonlijk idioom wisten te creëren.

Gabriël Pierné won al op zijn 11e jaar een prijs voor solfège en de jaren daarna prijzen voor piano, orgel en contrapunt. In 1890 volgde hij César Franck op als organist van de Ste Clothilde. Hij was van 1910 tot 1934 dirigent van de beroemde 'Concerts Colonne' in Parijs. Hij liet een bescheiden maar verfijnd oeuvre na. Zijn grote kwaliteiten als componist komen heel goed tot uiting in de Impromptu-Caprice op.9 die in kort bestek een rijkdom aan subtiele nuances laat horen.

De Engelse componist **Paul Patterson** begon zijn muzikale loopbaan als trombonist in een fanfareorkest. In 1964 ging hij naar de Royal Academy of music, waar hij afstudeerde als componist. Thans doceert hij compositie aan datzelfde instituut. Hij is een veelzijdig componist en schreef twee suites voor harpsolo: 'Spiders', handelend over de spinnen (opgedragen aan de eerder genoemde Osian Ellis) en 'Bugs' waarin het insectenleed wordt uitgebeeld, geschreven voor de bekende uit India afkomstige Britse harpiste Skaila Kanga.

Volgend concert:
Maandag 7 Februari, 20u.
Navarra Quartet
In plaats van het oorspronkelijk aangekondigde
Aviv String Quartet
Haydn, op. 54 nr.2
Sjotakovitsj, nr. 5
Smetana, nr. 1 ('Aus meinem Leben')
19 u. Inleiding Guus van Es, musicoloog

Programmattoelichtingen en recensies
vindt u op de website:
www.kamermuziek-deventer.nl